

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 387

Περὶ ἰδρύσεως Ἑλληνικοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν Δικαστικῆς
Ψυχολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς Ἀνηλίκων.

"Αρθρον 1.

Σύστασις.

Συνιστάται Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, μὴ
κέρδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, ἀπολαύον διοικητικῆς καὶ οἰκο-
νομικῆς αὐτονομίας, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλληνικὸν Κέν-
τρον Ἐρευνῶν Δικαστικῆς Ψυχολογίας καὶ Ψυχιατρικῆς
Ἀνηλίκων», ἀναφερόμενον περαιτέρω ὡς Κέντρον καὶ ἐδρεύον
ἐν Ἀθήναις.

Το σχεδιό νομού για την ιδρυση του ΕΚΕΔΨΨΑ

"Αρθρον 2.

Ἐποπτεία.

1. Τὸ Κέντρον τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους
ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ διὰ τῆς Ὑπη-
ρεσίας Ἐπιστημονικῆς Ἐρεύνης καὶ Τεχνολογίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐποπτεία πε-
ριλαμβάνει: α) τὸν διοικισμὸν τῶν δργάνων διοικήσεως, β)
τὴν ἔγκρισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ
γ) τὴν ἀσκησιν οἰκονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου.

"Αρθρον 3.

Σκοπός.

1. Σκοπὸς τοῦ Κέντρου εἶναι:

α) Ἡ ἔρευνα τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν
διαταραχῶν αὐτῆς ἀπὸ ψυχολογικῆς καὶ βιολογικῆς ἀπό-
ψεως.

β) Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ πειραματικὴ ἐφαρμογὴ μέτρων ψυχι-
κῆς ὑγιεινῆς διὰ τὴν πρόληψιν ἀνωμάλων ψυχικῶν ἐξελί-
ξεων, ἀντικοινωνικῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἐγκληματικότητος
παίδων, ἐφήβων καὶ νέων.

γ) Ἡ μελέτη καὶ ἡ πειραματικὴ ἐφαρμογὴ μεθόδων κοινω-
νικῆς ἀναπτροσαρμογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως ἀντικοινωνι-
κῶν, ἐγκληματησάντων καὶ δυσπροσαρμόστων ἀνηλίκων
(συγκρινομένων ὡσαύτως τῶν δρων καὶ δυνατοτήτων εἰς τὰς
μεγαλοπόλεις καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν).

δ) Ἡ νομικὴ διερεύνησις (κυρίως ποινικὴ οὐσιαστικὴ καὶ
δικονομικὴ) τῶν προβλημάτων τούτων καὶ ἡ ὑποβολὴ προ-
τάσεων καλλιτέρας χρησιμοποιήσεως τῶν δυνατοτήτων, ἃς
παρέχει ἡ παρ' ἡμῖν ὑφισταμένη περὶ ἀνηλίκων νομοθεσία,
ώς καὶ προτάσεων τροποποιήσεώς της πρὸς τελεσφορωτέραν
ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνωτέρω ψυχοκοινωνικῶν ζητημάτων.

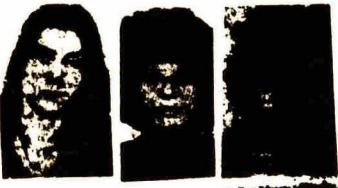
ε) Ἡ ἔξειδίκευσις (ἐπιμόρφωσις) ἐκπαιδευτικῶν, ἐπι-
στημόνων λοιπῶν συναφῶν κλάδων καὶ στελεχῶν γενικῶς
κρατικῶν καὶ μὴ ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδρυμάτων, συναφοῦς πρὸς
τοὺς σκοποὺς τοῦ Κέντρου δραστηριότητος, ἐπὶ θεμάτων
δικαστικῆς ψυχιατρικῆς καὶ ψυχολογίας ἐφήβων.

2. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του τὸ Κέντρον: α) συνερ-
γάζεται μετὰ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν πανε-
πιστημιακῶν καὶ λοιπῶν ἔρευνητικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμε-
δαιῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ὡν τὸ ἀντικείμενον σχετίζεται
πρὸς τινα τῶν σκοπῶν τοῦ Κέντρου.

β) Δύναται νὰ ἴδρυῃ, δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου (Δ.Σ.) αὐτοῦ, περιφερειακὰ παραρτήματα. Κατὰ
τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τοιαῦτα παραρτήματα
ἱδρύονται εἰς Κρήτην μὲ δέραν τὸ Ἡράκλειον καὶ εἰς Θράκην
μὲ δέραν τὴν Καμοτηνήν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ή ΝΗΠΙΑΚΗ ΚΑΘΗΛΩΣΗ

«Θές νάχεις μιά είκόνα τού μέλοντος....
Φαντάσου μιά μπότα νά συντρέβει ένα άνθρωπινο πρόσωπο, γιά πάντα...» TZ. ΟΡΓΟΥΕΛ «1984»

Η ΜΙΑ ΟΨΗ

Θριαμβευσε και πάλι (τρεις μόλις μέρες μετά τις Αποκρής) ή «δημοσιογραφική συνείδηση» στο διαδότο πιά δελτίο ειδήσεων της κρατικής τηλεοπτικής πληροφόρησης.

Οι ανθρακικές γκρο-πλάν καταδύσεις του φακού (σέ φωτογραφικές μηχανές, τηλεφακούς, πομποδέκτες, τανάλιες, χαρτοκόπτες, έντυπα) και ή παγωμένη τυπική φωνή του τηλεπαρουσιαστή που μᾶς παρουσίαζε KOINA ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ καθημερινής χρήσης, σάν «πειστήρια» τών προθέσεων γιά δράση, μιάς άπο την Ασφάλεια βαφτισμένης (νωπή ή μήμη από παρόμοια δαρτίσια κατά τη δικτατορία, δλλά και μετά) απρομοκρατικής ομάδας.

Άντο δέν ήταν παρουσίαση δελτίου ειδήσεων. Ήταν δ' επικήδειος μᾶς δημοκρατίας που γιά πέντε χρόνια τώρα δρίσκονταν σε «πολυδιαφημιστική» θεραπευτική άγωγη.

Κοινά άντικειμενα καθημερινής χρήσης, τίθενται έκτος νόμου. Δέν θ' άργησε νά τεθεί έκτος νόμου και ή ίδια ή καθημερινή μας ζωή. Γιά νά επιβεβαιωθεί τό «οηθέν ύπό τών προφητών» Χάξ-λευ, «Οργουελ και λοιπών.

Η άντι-τρομοκρατική ψύχωση ελούλλει (τεχνητά, δέβαια) και στή χώρα μας. Φορέας της, δ' «έξ δρισμού» άντι-τρομοκρατικός παράγοντας. Σέ λίγο (πρός τέρψη της Εξουσίας και της Αστυνομικής Ψυχιατρικής) ύπάρχει φόδος νά προσβληθεί δλο το κοινωνικό σώμα.

Ψευδαισθήσεις, διαταραχές της σκέψης και τού προσανατολισμού, φαινόμενα «ήδη ή μηδέποτε διωθέντα», διάσπαση έγω, ίδες συσχέτισης και καταδιωξης. «Αγνοια. Ανοια, Παράνοια. Σχιζοφρένεια. Της έξουσίας, φυσικά. Πού άφού δημιουργήσει τήν άντι-συμπειριφορά, προχωράει στήν διαπίστωση και τήν πονικοποίηση τών «συμμτωμάτων» της διαταραχής που ή ίδια προκαλεῖ. Μετά απ' αυτό, ή «θεραπευτική» παρέμβαση, θεωρείται σάν κάτι το φυσιολογικό: Σύ-

τοῦ Κλεάνθη Γρίβα

ληψη (μέ κακοποίηση ή χωρίς) και παραπομπή. Η διστυνομική ψυχιατρική «έπι τό έργον».

Η διστυνομική ψυχιατρική, έφαρμόστηκε άποτελεσματικά σέ μερικές χώρες. «Ομως έκει είχαν διασφαλιστεί δύο τουλάχιστον προϋποθέσεις: Υψηλός τεχνολογικός έξοπλισμός και τεχνοκρατική κατάρτιση (πού ένισχύνονταν δπό τη συνεργασία υψηλά ιστάμενων πτυχιούχων λακέδων της ψυχολογίας, κοινωνιολογίας, νομικής κλπ) στήν ύπηρεσία της έξουσίας. Και φυσικά, ένας ΥΠΑΡΚΤΟΣ άντιταλος.

Στή χώρα μας δέν διασφαλίστηκε (και μάλλον θάναι δύσκολο νά διασφαλιστεί) καμμιά απ' τίς παραπάνω προϋποθέσεις.

Κι έτοι κινδυνεύουμε δλοι νά πέσουμε θύματα του νεατερνάλειου αύτοσχεδιασμού τών μαθητών μέριμνων τής ντόπιας διστυνομικής ψυχιατρικής.

«Αγνοια. Ανοια. Παράνοια. Σχιζοφρένεια. Κατάδυση στό άσυνείδητο; Άναδυση τού άσυνείδητου; Ή παρανοϊκή φλέβα που διατρέχει τό είδος μας; Ούτε οι «γιοι τού Φρόντη» ούτε οι κάθε ειδούς (και σχολής) άντιταλοί τους, μπορούν νά άφρωσουν μιά απάντηση. Και ένω ή έρμηνευτική διαμάχη συνεχίζεται, ή έξουσία άρθρων τό δικό της λόγο. Άντιστροφή τών όρλων (δρόσωσης στή θέση τού θεραπευτή). Άντιστροφή τών άγωγών (ή δρογώστεια στή θέση της θεραπείας). Άντιστροφή τών πάντων. Μέ μιά σύγουρη κατάληξη: Τή «Μπότα» τού «Οργουελ».

Τό τρίπτυχο της διστυνομικής ψυχιατρικής «θεραπευτικής» άγωγής, σ' δλο τού μεγαλειό. ΣΥΛΑO - ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ: άποτελεσματικό στό άτομικό έπιπεδο, κύρια σέ περίοδες «άνωμαλίας» και στό μαζικό έπιπεδο, άποτελεσματικό κύριο σέ περίοδες «δημαλότητας» (μέ θεράποντα, τά MAT).

ΨΥΧΟΤΡΟΠΑ: άποτελεσματικά σέ περίοδες «ήθεμάιας». δύως ή σημειρινή. Βέβαια ή χήση τους άπαγορεύεται από τό... Σύνταγμα, «είμη δπόταν και δπως δ νόμος, δρίζει», φυσικά. Και τέλος τά ΗΛΕΚΤΡΟΣΟΚ που έφαρμόζονται σέ απέλπιδες καταστάσεις: δ τελικός σπασμός της δημοκρατίας. Υποστήκαμε (πρόσφατα) τήν πρώτη απ' τίς τρεις «θεραπευτικές» άγωγές. Μάς έφαρμό-

ζεται (τώρα) ή δεύτερη. Ας έλπισουμε (μ' δλο πού τά σχετικά περιθώρια, έχουν στενέψει άπελπιστικά) πώς θά άποφύγουμε τήν τρίτη. Γιά νά μήν καταχωριθεί τό 1980 στήν Ίστορία (πού θά ύπάρχει) σάν θλιβερός πρόλογος τού «1984»...

ΚΑΙ Η ΛΔΛΗ...

Τό 1979 ήταν τό έτος τού παιδιού. Τό διανύσαμε μέ τίς εύλογίες τού ύπουργειού τών υπουργείων κοινωνικών ύπηρεσών.

Τό 1980 είναι τό έτος τού Πολιτη-Βρέφους. Θά τό διανύσσαμε μέ τίς εύλογίες τού ύπουργειού δημοσίας τάξης (...) και τής κυκλοθυμικής προσωπικότητας τού προϋπαρκέντων του ύπουργού που δταν έχει «κέφια» έφευροσκει τήν Βαρδάρα τής Τασκένδης, ένω στίς «άκεφιές» του άνακαλύπτει «τρομοκράτες» (νηπιακή καθήλωση ή πολιτικός μακιασελίσματος).

Τό έγγενης άδυναμία τών ύπο

τόν κ. Μπάλκο (νεο)δημοκρατών μηχανισμών καταστολής στήν διαλεύκανση τών ύποθέσεων Μάλιου-Μπάμπαλη-Ούέλς-Πέτρου (και γιά νά μή ξεχνιόμαστε: Μέ τόν Μπόλαρη τί γίνεται, τόν πάσατε; ...) άντισταθμίζεται μέ τήν σπασμαδική άνακαλύψη «τρομοκράτων». Καί ή δλη ύπόθεση, κάπου έμπλεκεται μέ τό παιχνίδι τής διαδοχής τού θεού-ήλιου. Άντιτεροπασμός, ένστικτωδική κίνηση δμυνας, προγραμματισμένη κίνηση στό σκάκι. Κάπι απ' δλα αύτά ή συνδυασμός δλων αύτων.

Νωπός ακόμη στή μνήμη δ μύθος τής παντούναμας τού άστυνομικού μηχανισμού πού κατά τήν έφταχρονη τυφαννία άνακαλύπτε, βασάνιζε και δολοφονούσε ή έστηγε μπροστά στά σημένα στρατοδοκεία τούς άγωντες τής άντιστασης. Κι δλα τόντα, EN MIA NYKTI.

Καί τώρα, οι έκαποντάδες νύκτες τής «άδυναμίας τών ύποθέσεων Μάλιου κλπ. Φυσικά κάποιος έπρεπε νά πληρώσει. Ομως ή πληρωμή αυτή, συνεπάγεται μά ανα-καθέρωση τών «ταλάνων» ήθων, έθιμων και μεθόδων σέ μιά (νεο)δημοκρατική βάση: Τρομοκρατία τών φωτογραφικών μηχανών, τών τηλεφακών, τών χαρτοκοπών, τών έντύπων, και δλών πραγμάτων «ών ούκ έστι αριθμός».

Τό φαντασική τρομοκρατία,

γιά νά καλυφθεί ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ τρομοκρατία τής Οικονομίας και τού Πληθωρισμού, ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ τρομοκρατία τής Τηλεόρασης και τής Κρατικής Πληροφόρησης, ή ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ τρομοκρατία τού σταδιακού άφανισμού τής καθημερινής ζωής.

Σχιζοφρενικές έκδηλώσεις, σημεία τών καιρών ή τό «1984»; Ο χρόνος θά τό δείξει...

Σέ κάθε περίπτωση, οι παραβιάσεις τών άνθρωπων δικαιωμάτων και τής νομιμότητας, δέν δόησην παρά στό ρουά-μάτ τής δημοκρατίας (άκομη και τής σημειρινής νέο-δημοκρατίας). Μήπως αυτός είναι δ' άπωτερος σπόχος τών τηλεοπτικών γκρό-πλάν καταδύσεων στίς φωτογραφικές μηχανές, τούς χαρτοκόπτες και τά έντυπα;

Έκτος κι αν ή (νεο)δεξιά, έπιδικει νά άποδειξει τήν άδυναμία της νά ζήσει σέ κλιμα δημάλατης (παλαιού) δεξιά έχει προσκομίσει άπειρια απόδειξεων και ή Ίστορία έχει πά δποφανθεί. Μένει νά άποφανθεί και δ' πολίτης αυτής τής χώρας (πού δυστυχώς γιά τόν ίδιο και εύτυχως γιά τήν δεξιά)

διδάσκεται απ' διδήποτε δλλο, έκτος τής Ίστορίας (πράγμα πού τόν ύποχρεώνει νά τήν ξαναζει περιοδικά - δμως αυτό είναι δλλ θέμα).

Τρομοκρατήστε τούς τρομοκράτες» διασάλτησε 19 χρόνια πρίν ένας άστος πολιτικός ήγειτης. «ΠΟΛΙΤΕΣ - ΒΡΕΦΗ αυτής τής χώρας, ΕΝΗΛΙΚΙΩΤΕΙΤΕ, γιά νά πάψουν νά δπάρχουν τρομοκράτες (κρατικοί, παρα-κρατικοί, άντι-κρατικοί, και λοιποί)» θά συνιστούσαμε έμεις.

Υ.Γ. Τό δλο θέμα θά πρέπει νά πλτεται και τών άκαδημαίων ένδιαφερόντων τού πού πρωθυπουργού. Έντεκα χρόνια παραμονής στό Παρίσι θά πρέπει νά τόν έφοδίσαν έκτος απ' τή γηνώση τής γαλλικής και τού Θουκιδίδη και με μιά έστω και έπιδειμακή γνώση τού περιεχόμενου τής Διακήρυξης τών Δικαιωμάτων τού Ανθρώπου και τού Πολίτη, τής «μεγάλης άστικης έπαναστασης». Έκτος πά κι αν δέν τό έπτερε ούτε ή γνώση τής γαλλικής, ούτε ή θουκιδίδης....

ΤΟ «ΕΞΠΡΕΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΟΥ» ΞΑΝΑΖΕΙ...

αυτη τη φορα
στις γυναικειες φυλακες
Κορυδαλλου

Ο ΔΗΜΟ-ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΦΑΣΙΣΜΟΣ αντιμετωπος για αλλη μια φορα με το πολιτικό προβλημα της εξοντωσης του ιρατουμενου πουεμπρακτα θα αμφισβητησει θεσμοποιημενη καταστολη μεσα στις φυλακες, καταφυγεπαλι στην "αποτελεσματικη χρησιμοποιηση" της αφορισματικης λογικης της φυχιατρικης ιδεολογιας.

Η δαμοκλειος σπαθη της φυχιατρικης εγκαθειρξης πλανηθηκε απειλητικα πανω απο τα ιεφαλια των φυλακισμενων που επεμεναν να αντιδρουν και να εξεγειρωνταιεναντια στις απο-ανθρωποποιημενες συνθηκες ζωης τους.

"...το κελλι της Φροσως που αποπειραθηκε να αυτοκτονησει, ειναι ακο μα πλημμυρισμενο απο το αιμα της...το σεντονι που χρησιμοποιησε η Αδαμακη για να βαλει τερμα στη ζωη της, ειναι ακομα ιρεμασμενο στα καγκελα του κελλιου της..."

Δικαστες και δεσμοφυλακες, φυχιατροι και νοσοκομοι, αθλια πιονια του πιο οργανωμενου κοινωνικου εγκληματος της συγχρονης κοινωνιας, θα ε πιδοθουν σε ενα οργιο τρομοκρατιας εμποδιζοντας καθε επικοινωνια των φυλακισμενων με τον εξω κοσμο.

"Στη Β' πτερυγα της φυλακης, δεν τρωμε και κοιμαμαστε χαμω, εξω απο τα κελλια μας, ζητωντας δημοσιογραφους και ανοιγμα φακελλου ερευνας για τα αιτια που οδηγησαν τις δυο συγκρατουμενες μας να βαλουν τε ρμα στη ζωη τους "

Οι μουμιες του μπατσοδικαστικου μηχανισμου δεν θα σταματησουν εκει, θα χτυπησουν παλι, αποκαλυπτοντας τον επαισχυντο ρολο τους και τις πραγματικες διαθεσεις της Εξουσιας : την αφεση κι ολοκληρωτικη κατα στολη κι εξαφανιση καθε μορφης αντιστασης κι εξεγερσης.

"...η πορτα της πτερυγας ξανανοιγει" 15 δεσμοφυλακισμενοι και 50 χωρο φυλακες ανεμιζοντας γκλομπς, εισβαλλουν ουρλιαζοντας. Καμια μας δεν κινηθηκε· μας αρπαζουν απο τα μαλλια, 4 μπατσοι για μια ιρατουμενη, μας χτυπανε οπου βρουν, στο κεφαλι, στα ποδια στοστομαχι. Για μια ωρα η φυλακη θυμετζει τη νυχτα του Πολυτεχνειου το Νοεμβρη του 1973. Τη φροσω τη σερνουν λιποθυμη σε ολο το διαδρομο. μια Αυστραλεζα, πεσμε νη χαμω, τη τραβανε οι μπατσοι απο τα μαλλια. Μας ιλειδωνουντας οπου βρουν. Την Ισπανιδα Γομες τη σερνουν δυο πατωματα απο τα ποδια ενω το σωμα της και το κεφαλι της. χτυπανε σε καθε σημαντικη".

Το φασιστικο πογκρομ θα πνιξει την εξεγερση στο ιδιο τηης το αιμα. Άλλα εκει που οι φυλακες του δημο-ιρατικου θα φοβηθουν για τα απο τελεσματα της ωμης βιας, η δικαστικη εξουσια ευκολα θα συγκαλυψει και θα δικαιολογησει το αποτελεσμα των "κοινωνικων παροχων σωφρονιστικης εξοντωσης".

Το φαντασμα του φυχομπατσου ξεπροβαλλει απειλητικο..

Η "σωφρονιστικη" καταπιεση, αμεση βιοεκταση κι εκφραση της κοινωνικης καταπιεσης, φανεται αδυναμη να "καθαγιασει" το εγκληματικο εργο της μπατσοδικαστικης εξουσιας πισω απο τους τοιχους των φυλακων.

Και κυριως να καθυποταξει ολοκληρωτικα, καθε στοιχειο ανιδρασης απο μερους του ιρατουμενου.

Η φυχιατρικη θα χρησιμοποιηθει για να καλυψει το κενο. Η προσφορα : ενας πιο ορθολογικος, επιστημονικος και "αποετλεσματικος" τροπος ιαθολικης κυριαρχιας κι ελεγχου πανω στο ατομο. Η "θεραπεια" θα αποτελεσει το αλλοθι του εγκληματος. Η θεραπευτικη εξοντωση εχει τον λογο.

Οι φυλακες παραμενουν το θυσιαστηρι της Εξουσιας.
Τα φυχιατρεια θα αποτελεζουν την πειπτουσια της θυσιας.

Ο φυχιατρος, θρασυδειλος καρριεριστας, θα συνεργησει απροκαλυπτα στην πιο αισχρη και νωνικη συναυλεση :τη μεταγωγη.Πισω απο τη μασκα της θεραπευτικης αγωγης και στο ονομα της αυτεπαγγελτης εξουσιας, θα προχωρησει στην ιδρυματοποιηση, εξευτελιζοντας, βιαιοπραγωντας και συν θλιβοντας καθε ιχνος αντιστασης του υποκειμενου.Ο φυχο-διανοητικος και σωματικος κοσμος του εγκλειστου πρεπει να κατακερματιστει, να νεκρωθει, μην αφηνοντας το παραμικρο, το ελαχιστο περιθωριο καπιος ενεργητικης σκεψης και δρασης.Θα παραμεινει το αντικειμενο των απο φασεων και εξουσιοδοτησεων της φυχιατρικης εξουσιας.

" Νηταμε συμπαρασταση.Αυτο που γινεται αυτη τη στιγμη στις γυναικειες φυλακες Κορυδαλλου, δεν εχει προηγουμενο ουτε στη χειροτερη φασιστικη χουντα ".

Το προβλημα της εγκαθειρξης και ιδρυματοποιησης του φυλακισμενου ειναι και παραμενει πολιτικο.Θα αφορα παντα εκεινους που θα αντιστεκονται και θα εξεγειρονται εναντια στη παθητικοποιηση και την υποταγη στους εξουσιολατρες της φυχιατρικο-δικαστικης και κρατικονομοθετικης εξουσιας.

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ - ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

ΟΛΟΙ ΘΑ ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟ ΜΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΡΩΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΜΑΣ
ΧΑΙΡΕΤΗΣΕΙ Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ...

Η ιστορια αφορα το περιοδικο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ και αντιστροφα.Κινηση για σκιαγραφηση και πληροφορηση.Το συγκεκριμενο εντυπο χωρις καμια γραφειοκρατικη δομη αλλα και ιδεολογικοπολιτικα στεγανα, κυρια μιχ υποθε ση που δεν ειναι εμπορικη και βγαινει περα μεσα απο κολλεκτιβιστικες προσπαθειες, ειναι κατι το ριζοσπαστικο στον τυπο.Απο το σημειο ομως που το περιεχομενο του ειναι μια καθεαυτη αντικειμενικη και ολοκληρωμενη πληροφορηδη και μονο, προκειται για το ενα ποδι στην ελευθερια.

Το 1980, που τα μεσα μαζικης ενημερωσης ειναι στα χερια της φασιστικης κυβερνησης κι ο ημερησιος τυπος, καθως κι ο προοδευτικος, φερεφωνα των κομματων σημερα, που κρεμονται παντου σαν τσαμπια σαπια περιοδικα και ο "Οικογενειακος Θησαυρος" διαβαζεται απο 250.000 οικογενεες, κι ολα αυτα, μικρα και μεγαλα, δεν ειναι παρα ευτελη ναρκωτικα—τροφη στα μηχανοποιημενα ατομα και ουσιαστικα διευθυνονται απο την εξουσια για τη συντηρηση της και την ασφαλειατης, δεν μπορουσε οτιδηποτε παρεβαινε τις κατεστημενες γραφες παρα να σκοτωθει. Ετσι το "ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ" που χωρις καμια ηθικη και πολιτικη νορμα αντιστεκεται χωρις ενδοιασμους και θεαματικα θα δεχται αναποφευκτα το χτυπημα.

Στρατωτικος ( )θεωρει υπευθυνο τον εκδοτη του περιοδικου και το περιοδικο για τον αυτοκαθορισμο του ..ιλου του και την στροφη στον τροπο ζωης του και επιχειρει μυνηση.Ο εισαγγελεας κος Φαιος κανει 2 αλλεπαλληλες μυνησεις για ασεμνα. Ειτος απο τις ερευνες στα γραφεια εκδοτου περιοδικου και την τρομοκρατια σε βαρος του, κατηγορειται ο εκδοτης του περιοδικου Λεωνιδας Χρηστακης και η υπαλληλος του Ελενη Κολοβου με καταθεση (που αργοτερα ανακαλεσε) ενος χαφιε, για συσταση τρομοκρατικης οιμαδας. Μια ακομα σκευωρια απο τις ειδοσεις VXRONOS" καταδικαζει σε 7μηνη φυλακιση τον εκδοτη. Ετσι εδω κι ενα μηνα(25/4) βρισκεται προφυλακισμενος στην Αιγινα.

Η υποθεση του "εκδοτη" Χρηστακη και του ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ ειναι κατι περισσοτερο απο μια προσωπικη υποθεση η περιπετεια μιας ειδοτικης ομαδας και μονον ετσι θα πρεπει να αντιμετωπιστει. Το ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ παραταυτα, μη υποκυπτον και στηριζομενο στη βαση της συντακτικης κολλεκτιβιστικης επιτροπης συνεχιζει να βγαινει με γρηγορωτερο ρυθμο.

Αυτο που λενε "ο αγωνας συνεχιζεται".

Αυτο που εδω συμβαινει.

γιωργος δαγλας
μελος της κολλεκτιβιστικης
συντακτικης επιτροπης

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ: πισω απο τους τοιχους των φυλακων

αναδημοσιευση απο περ. "της φυλακης.."

Αρχικά προφυλακίστηκα το 1976 στίς φυλακές Κορυδαλλού όπου και παρέμεινα 2 μήνες περίπου. Μέ εστειλαν όμως στήν Αίγινα μέ τήν δικαιολογία τῆς ἀραιώσης χώρου. Στήν Αίγινα παρέμεινα τεσσεράμισυ μήνες περίπου. Στό διάστημα αὐτό μοῦ συνέβησαν τά έξης: Τό φαγητό πού ἔδινε ἡ ὑπηρεσία δέν ήταν κατάλληλο γιά νά ἐπιβιώσουμε και ἐπάνω σ' αὐτό τό θέμα είχα ἔρθει σέ σύγκρουση μέ τήν ὑπηρεσία και γιά τό λόγο αὐτό μέ εστειλαν στήν Κέρκυρα.

Μόλις πήγα στήν Κέρκυρα, μετά ἀπό τρεῖς μέρες, ἔγινε πειθαρχική. Ἀπό ἐκείνη τήν μέρα ἀρχισε τό μαρτύριο μου. Τό βράδυ τῆς τέταρτης μέρας στήν παραμονή μου στήν Κέρκυρα μπήκανε μέσα στό κελί μου γύρω στούς 15 φυλακές μέ τά γκλόμπ στά χέρια, μέ ἀπειλές και βρισιές οί δόποις θίγανε ἐμένα και τήν οἰκογένειά μου. Ἡ αἰτία γιά ὅλα αὐτά ήταν ἔνα παγούρι πλαστικό πού είχα νά πίνω νερό, πού είχε σπάσει και τά νερά ἔσταζαν μέσα στό κελί. Αὐτό συνέβηκε γύρω στίς 1 ή ὥρα τό βράδυ. Μετά ἀπό μερικές μέρες δώσανε κάτι χαρτιά στούς κρατούμενους γιά νά γράψουν τό τί ήξερε ὁ καθένας περί χάπια και μαχαίρια και, ἀν είχαν, ποῦ τά είχανε κρυμμένα. Μέ λίγα λόγια, ὁ ἔνας νά ρουφιάνψει τόν ἄλλον. Ἐγώ, ὅπως ἀνέφερα και παραπάνω, ἡ παραμονή μου στήν Κέρκυρα ήταν μόνο λίγες μέρες και ήταν ἀδύνατο νά γνωρίω αὐτά πού μέ ρωτούσαν. Μέ πήραν στό Ἀρχιφυλακεῖο και ἐκεὶ ἀρχισαν νά μέ χτυποῦν μέ τά γκλόμπ. Οὕτε και γώ ξέρω πόσοι ήτανε. Παρέλειψα νά πῶ ὅτι ήμουν

ὑπόδικος, και ὁ νόμος λέει ὅτι ὁ ὑπόδικος κρατούμενος πρέπει νά μένει στόν Κορυδαλλό μέχρι νά δικαστεῖ και μετανάστει σέ ἄλλη φυλακή.

Ἐγώ, λοιπόν, παρόλο πού ημουν ὑπόδικος, βρισκόμουν στήν Κέρκυρα.

Οι συνθῆκες ἐκεὶ εἶχαν τό έξης σύστημα: Ἀνοιγαν τό πρωί στίς 7. Βγαίναμε ἔξω ἀπό τίς 8 μέχρι τίς 8.30, μετά κλείσιμο πάλι. Ἀνοίγαν πάλι τό ἀπόγευμα 5 και στίς 5.30 μᾶς κλείνανε πάλι. Ὁλη τήν ήμέρα πού εἴμαστε κλεισμένοι μέσα στό κελί, ἀπαγορευόταν νά καθήσουμε γιά λίγο στό κρεββάτι. Ἐπρεπε συνεχῶς νά εἴμαστε ὅρθιοι. Σέ περίπτωση πού καθόταν κανένας κατάδικος στό κρεββάτι του γιά λίγο είχε ἀσχημες συνέπειες. Τόν ἔπαιρναν στό ἀρχιφυλακεῖο και τόν χτυποῦσαν.

Είχαν περάσει 4-5 μῆνες στήν ἐκεὶ παραμονή μου πού δέν ἔλειψε μέρα πού νά μή μᾶς χτυποῦν και νά μᾶς ἀπειλοῦν. Ἐνα πρωί ήρθαν νά μέ πάρουν γιά νά μέ πάνε πειθαρχεῖο, νά μέ χτυπήσουν.

Και ἀφοῦ ἔβλεπα τά αἰσχη πού κάνανε και γυρίζαν τά ἄντερά μου, τούς ἀποκάλεσα δολοφόνους, κατάφερα νά τούς ζεφύγω, πήγα στό παράθυρο, ἔσπασα τό τζάμι, πήρα τό γυαλί στό χέρι και πήγα νά τερματίσω τή ζωή μου κόβοντας τό λαιμό μου. Ἐκείνη τή στιγμή πέσανε κάτι συγκρατούμενοί μου γιά νά μοῦ πάρουν τό γυαλί ἀπό τά χέρια. Ἐκεὶ ἀπάνω όμως ἔχασα τίς αἰσθήσεις μου και ὅταν συνῆλθα ημουν στό νοσοκομεῖο, μέ είχαν ράψει και μέ γυρίσανε πίσω στή φυλακή. Ἐκεὶ μέ πήγαν και μέ ἔκλεισαν στό πειθαρχεῖο. "Ο-

πως ήμουν μέ τά ράματα στό λαιμό ἄρχισαν πάλι νά μέ χτυποῦν. Μετά ἀπό τό ξύλο, μέ πήραν καί μέ πήγαν στό σταυρό. Μέ κρέμασαν σέ δύο χαλκάδες ἀπό τά χέρια καί ἵσα πού πάταγαν οί μῆτες τῶν ποδιῶν μου κάτω. Ἐκεὶ μέ ἔβαζαν μισή ὥρα τό πρωί καί μισή ὥρα τό βράδυ. Αυτό κράτησε δέκα μέρες. Μέ πήγαν πάλι στήν ἀκτίνα μου καί μέ είχαν πάλι μέσα στό κελί κλεισμένο καί μέ ἔβγαζαν μόνο μία ὥρα τήν ήμέρα ἔξω. Ἡρθαν πάλι ἔνα βράδυ μετά τά μεσάνυχτα γιά νά μέ χτυπήσουν. Μόλις τούς είδα ἀνέβηκα πάνω στό παράθυρο καί πιάστηκα ἀπό τά κάγκελα καί ἄρχισα νά φωνάζω στούς ἄλλους κρατούμενους ὅτι πᾶνε νά μέ δολοφονήσουν. Ἀνοιξαν τήν πόρτα καί μπήκαν μέσα. Μέ πήραν σέρνοντας καί μέ πήγαν στό πειθαρχεῖο. Μέ βάλανε μέσα καί ἄκουσα πού λέγανε μεταξύ τους ὅτι τώρα δέν μπορούμε νά κάνουμε τίποτα καί δέν ξέρω τί σκοπό είλαν. Ἰσως θέλανε νά μέ σκοτώσουν. Ἐκεὶ ἔκατσα πάλι δέκα μέρες χωρίς ποτέ νά λείπει τό ξύλο. Λιποθύμησα δυό, τρεῖς φορές καί μοῦ ρίχναν νερό στό πρόσωπο γιά νά συνέλθω καί μοῦ εἴπαν τέρμα τό ξύλο τώρα. Αύτά συνέβησαν ἀπό τόν Ἰούλιο μέχρι τό Νοέμβρη. Μέ ἔβγαλαν ἀπό τό πειθαρχεῖο καί μέ πήγαν πάλι στήν ἀκτίνα σέ συνεχή ἀπομόνωση.

Στίς ἀρχές Δεκέμβρη τοῦ 1976 μέ φωνάζουν στό Ἰατρεῖο ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιφύλαξ καί 8 φυλάκων μέ τά γκλόμπ στά χέρια καί μοῦ λένε: «Θά κάνεις κάτι ἐνέσεις, παραγγελία τοῦ γιατροῦ». Μοῦ ἔκαναν δύο ἐνέσεις τήν ήμέρα, μιά τό πρωί καί μιά τό ἀπόγευμα καί μέ ἔβαζαν βιαστικά νά ὑπογράφω ἔνα βιβλίο καί γελούσαν. Στήν τρίτη μέρα πού μοῦ ἔκαναν τίς ἐνέσεις, ἄρχισα νά πρήζομαι, νά χάνω τή μνήμη μου καί τά βράδια πού ξάπλωνα μέ ἐπιανε ἔνας πόνος στό μυαλό καί κατάλαβα ὅτι κάτι κακό ἤθελαν νά μοῦ κάνουν. Τούς ζήτησα νά μήν μοῦ ξανακάνουν ἐνέσεις. Ἀλλά μόλις τούς τό είπα μέ πήγαν στό πειθαρχεῖο καί μοῦ τίς ἔκαναν μέ τό ζόρι. Είχα χάσει τή μνήμη μου, δέν ηξερα τί ἔκανα. Κατά τίς 20 Ἰανουαρίου μέ πήραν μέ τήν κλούβα καί μέ πήγαν στό Ψυχιατρεῖο τοῦ Κορυδαλλοῦ. Ἐκεὶ μέ ἐξέτασαν οί γιατροί. Ἡμουνα πρησμένος, είχα μελανιάσει καί τούς είπα ὅτι μοῦ είχαν κάνει κάτι ἐνέσεις. Ἔγω ὅμως ήμουν στό κρεββάτι συνεχῶς καί ἀργοπέθαινα χωρίς νά βλέπω καμιά ἰατρική περιθαλψή ἀπό τούς γιατρούς. Ἀφοῦ κατάλαβα ὅτι δέν είχα νά περιμένω τίποτα καί ἀπ' αὐτούς, φώναξα ὅτι μέ δολοφονήσανε. Μέ βάζουν πάλι στήν κλούβα, ἀρχές Φεβρουαρίου, καί μέ πήγαν στήν Κέρκυρα. Μόλις μέ είδε ή διμάδα κρούσεως νά κατεβαίνω ἀπό τήν κλούβα ἄρχισαν νά γελάνε. Πανηγύρι ἔκαναν. Μέ βάλανε πάλι ἀπομόνωση. Μέ είδαν οί συγκρατούμενοί μου καί ἀναρωτιόντουσαν πῶς μέ κάνανε ἔτσι. Καί τούς ἔλεγα ὅτι μέ δολοφονήσανε. Οί συγκρατούμενοί μου μοῦ κάνανε κάτι αἰτήσεις γιά τόν εἰσαγγελέα Κέρκυρας. Ἀλλά τίς αἰτήσεις τίς ἔσκισε ή ὑπηρεσία καί μέ πήραν πάλι καί μέ πήγαν ξανά στό Ψυχιατρεῖο. Ἀλλά ἐκεὶ πάλι δέν μοῦ ἔδωσαν καμιά σημασία οί γιατροί, παρά μέ ἐστειλαν στό Νοσοκομεῖο Κρατουμένων γιατί είχε ἀδρανήσει ή καρδιά μου. Μέ ρωτήσανε τί ἔχω

καί τούς είπα τί ἀκριβῶς μοῦ ἔχουν κάνει. Ἀλλά καί πάλι δέν μέ κύτταξαν. Τότε μοῦ μπήκε στό μυαλό ή ίδεα πώς θά μπορέσω νά δραπετεύσω. Ἐκανα τήν ἀπόπειρα ἀλλά δέν τά κατάφερα. Μέ ἔπιασαν, μέ δέσανε μέ χειροπέδες καί ωρχισαν νά μέ χειροπέδες σέ δόλο μου τό σώμα, στό κεφάλι, στά γεννητικά μου ὅργανα. Μέ πήραν μέ τήν κλούβα, μέ πήγαν στό Ψυχιατρεῖο καί ἀπό ἐκεὶ στήν Κέρκυρα. Ἐκανα πάλι αἰτηση στόν εἰσαγγελέα ἀλλά μάταια. Μέ πήραν πάλι γιά τό Ψυχιατρεῖο. Ἐκεὶ ἐρχόντουσαν οί δικοί μου καί δέν τούς γνώριζα. Μέ πήραν ἀπό ἐκεὶ καί μέ πήγαν στό Δημόσιο Ψυχιατρεῖο, στό 15 περίπτερο.

Μέχρι νά πάω στό Δημόσιο θά καταλάβατε ὅτι πέρασα τά πάθη τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ δέν είδα καί ἀπό ἐκεὶ καμιά βελτίωση, λές καί ἡτανε ὅλοι συννεονημένοι, μετά ἀπό κάτι μέρες ἀπόδρασα καί ἀμέσως πήγα μέ ψεύτικα στοιχεῖα σέ διάφορους γιατρούς. «Ωσπου μιά μέρα ἔνας φίλος μου μοῦ ὑπέδειξε ἔνα γιατρό στόν όποιο πήγα μέ ψεύτικα πάλι στοιχεῖα καί τοῦ είπα ὅτι ήμουν στή Γερμανία, καί ὅτι κάποιοι μοῦ είχαν κάνει κάτι ἐνέσεις. Μέ ἐξέτασε καί μοῦ είπε ὅτι ἔχω δηλητηρίαση τοῦ ἥπατος καί ὅτι αὐτοί πού μοῦ τίς ἔκαναν σκοπό νά μέ ξεκάνουν. Μοῦ ἔδωσε όρισμένα φάρμακα καί σέ δύο μῆνες περίπου είχα συνέλθει. Μετά πήγα στήν ἐφημερίδα «Ἀπογευματινή», στόν κύριο Γκιώνη καί τά δημοσίευσα στίς ἐφημερίδες. Θέλω νά ξέρετε ὅτι αὐτά πού πέρασα στήν Κέρκυρα, μέ ἐστελναν ἐπίτηδες στά ψυχιατρεῖα γιά νά δικαιολογήσουν τό θάνατό μου. »Ολα αὐτά πού ἔγραψα ἔχω καί ἀρκετούς μάρτυρες νά τά ἐπαληθεύσουν.

Στήν Κέρκυρα βασανίστηκαν πολλά παιδιά λεβέντες, καί αὐτή πού κράτησαν λεβέντικη στάση είναι οί ἔξης: ὁ Θανάσης Γιάνναρης, ὁ Νίκος Κοεμτζής, ὁ Χάρης Τεμπερεκήδης, ὁ Ἀντωνιάδης Ἀντρέας, ὁ Λάμπρος Πέτσης, ὁ Ἀράπης Γρηγόρης, ὁ Κώστας Δελλής, ὁ Μανεατάκης Νίκος, ὁ Βλάσης Ψωφάκης, ὁ Ἀκης Περιορῆς. «Ενα πράγμα ἔχω νά πω: ἀπό τό 1976 μέ ἀρχές 1978 σκοτώνανε καί ἐξακολουθοῦν καί μᾶς ἔλεγαν ὅτι δικαιολογοῦν 5 στούς 100.

«Αφοῦ ἀπέδρασα, μετά ἀπό λίγο καιρό μέ πιάσανε, μέ πήγαν στόν Κορυδαλλό ὅπου ἡτανε καί ὁ συγκατηγορούμενός μου Ἀθανάσιος Γιάνναρης. «Οπως καταλαβαίνετε, μετά ἀπό αὐτά πού είχα γράψει στίς ἐφημερίδες, δέν μέ ἔβλεπαν μέ καλό μάτι, μέ ἀπειλοῦσαν ὅτι θά μέ πᾶνε στήν Κέρκυρα, καί γιά τό τίποτα τό Πάσχα τοῦ 1979 μέ βάλανε πειθαρχεῖο ὅλη τή μεγάλη βδομάδα, καί μετά τίς γιορτές μέ πήγαν πάλι στήν Κέρκυρα. Μόλις μέ είδανε ἐκεὶ μόνο πανηγύρι δέν κάνανε. Ἀρχίσανε καί μέ ἀπειλούσαν ἐπειδή τούς είχα βάλει στίς ἐφημερίδες καί τούς είπα ὅτι έάν μέ πειράζαν θά τούς ἔβαζα πάλι. Δέν μέ πειράζανε παρόλο πού δέν είχανε σταματήσει τά παλιά. »Ημουν ἐκεὶ 4 μῆνες καί ἔκανα ἀπεργία πείνας μαζί μέ τόν συγκρατούμενό μου Ἀντρέα Ἀντωνιάδη γιά νά φύγουμε ἀπό τήν κόλαση. Ἀλλά μάταια, δέν τό είχανε σκοπό νά μέ διώξουν. «Εστειλα τή μητέρα μου στόν Υπουργό Δικαιοσύνης Γεώργιο Σταμάτη, καί μόλις ἔκλεισα 6 μῆνες μέ κατέβασαν στόν Κορυδαλλό.

KATAIGELIA

... Κατέ-

βηκε ό συγκατηγορούμενός μου Γιάνναρης από τήν Κέρκυρα στόν Κορυδαλλό γιά δικαστήριο, και ήμασταν μαζί στήν 4η άκτινα τοῦ Κορυδαλλοῦ. Συζητούσαμε ότι δέν ήθελε νά πάει ξανά στήν Κέρκυρα. Στίς 3-10-79 πέρναγε δικαστήριο, τό δόποιο πήρε άναβολή. Μοῦ ἀποκάλυψε ἐμένα και στό Χρῆστο τόν Παναγόπουλο ότι δέν ήθελε νά πάει ξανά στήν Κέρκυρα γιατί είχε βασανιστεῖ πολλές φορές και ότι θά ἔπινε τό θερμόμετρο νά μήν ξαναπάει στήν Κέρκυρα. Ἐγώ σάν φίλος του και σάν συγκατηγορούμενος τοῦ είπα νά μήν τό πιεῖ, ἀλλά ό Γιάνναρης στίς 4-10-79 μέ παρακάλεσε ἐμένα και τόν Παναγόπουλο νά μήν ποῦμε τίποτα, νά τόν ἀφήσουμε νά τό πιεῖ γιά νά πάει στό Νοσοκομεῖο. Πράγματι, τό ηπιε στίς 4-10-79 και τόν πήγαν στό πειθαρχεῖο ὀντί στό Νοσοκομεῖο, στήν ἀπομόνωση τής τρίτης άκτινας. Τήν ἄλλη μέρα τό πρωί 5-10-79 μέ εἰδοποίησε μέ ἔναν ἐργαζόμενο νά πάω στό Ἱατρεῖο, ὅπου θά τόν ἔβλεπε ό γιατρός τοῦ Κορυδαλλοῦ. Πράγματι, πήγα και τόν είδα μαζί μέ ἄλλους τρεῖς φίλους και μᾶς είπε ότι πάει στό Νοσοκομεῖο. Πράγματι τόν πήγαν και δέν τόν κρατήσανε και τόν ἔφεραν πάλι πίσω στήν ἀπομόνωση τήν ἐπόμενη μέρα 6-10-79, ἡμέρα Σάββατο. Τήν ώρα τής διανομῆς τοῦ φαγητοῦ, εἰδαμε 10 φύλακες περίπου στό διάδρομο μέ τά γκλόμπ και δέν ἄφηναν κανένα νά περάσει. Ἐμεῖς δίχως νά ξέρουμε μᾶς ἔκλεισαν στά κελιά ὅλους, ἀκόμα και τούς καθαριστές, πού αὐτούς δέν τούς κλείνουν ποτέ τό μεσημέρι μέσα.

Κάθε Σάββατο τό βράδυ μᾶς ἄφηναν τά κελιά ἀνοιχτά μέχρι τίς 12 ή ώρα τό βράδυ γιά νά βλέπουμε τηλεόραση. Ἐκείνο τό Σάββατο ὅλος ό Κορυδαλλός ἦταν ἀνάστατος και οι κρατούμενοι φώναζαν και μᾶς ἔκλεισαν μέσα στό κελί στίς 7.30 ή ώρα. Τήν ἐπόμενη μέρα 7-10-79 διαβάσαμε στήν ἐφημερίδα ότι αὐτοκτόνησε στό Ψυχιατρεῖο και μείναμε ὅλοι ἄφωνοι γιατί δέν πέθανε στό ψυχιατρεῖο ἀλλά στήν ἀπομόνωση.

**ΠΡΟΣΕΞΕ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΕΛΟΥΣ
ΜΕ ΑΦΡΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΜΕΝΟΥΣ
ΣΤΩΝ ΩΚΕΑΝΩΝ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ
ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΒΥΘΟΥΣΜΕΝΟΥΣ.**

Και μέ τό ἄνοιγμα στίς 2.30 ή ώρα μάθαμε ότι πέθανε. Και ή ύπηρεσία μᾶς ἔλεγε ότι αὐτοκτόνησε. "Οπως μάθαμε μετά, μέσα στήν ἀπομόνωση ἦταν και δύο ἄλλοδαποί τούς δόποιους τούς βγάλανε πρίν πεθάνει. Κατόπιν μάθαμε ότι τόν χτύπησαν στό στομάχι και ἔσπασαν τό θερμόμετρο, μετά τόν πήραν νεκρό και τόν πήγαν στό Νοσοκομεῖο "Αγιο Παῦλο. Ἐκεī μόλις τόν είδαν οι κρατούμενοι φώναζαν ότι τόν χτύπησαν στό στομάχι και ἔσπασε τό θερμόμετρο.

η Κυριακατική Ελευθεροτυπία την «διαφημισε» σαν Σωματειο Ψυχασθενων. Άλλοι πιστευουν πως προκειται απλα για ενα Καφενειο Ψυχοπαθιαρηδων. Οι ιδιοι εχουν διαφορετικη (;) γνωμη.
ο-χρονος-θα-δειξει...

κινηση για τα δικαιωματα των ψυχασθενων

Στιν ίστορία του άνθρωπου, σ' θλος τις μορφές κοινωνικής δργμνωσης άπο την άρχαιότητα μέχρι σήμερα, δέν έλειφαν ποτέ οί τρόποι καί οί μέθοδοι μέ τους δποίους οί "διαφορετικοί" ύποβλονταν έξακολουθητικά σεμιδ διαδικασίες έξουδετέρωσης, που άρχιζει άπο τον πισ "άθω" έξευτελισμό μέχρι την άποκλεισμό τους άπο τους χώρους της κοινωνικής ζωής.

Στέ πεδίο της παρεκτρεπόμενης κοινωνικής συμπεριφορᾶς, άπο το κάθε φορά έπισημο μοντέλο ζωής, έφευρεθηκαν λέξεις-έσικεττες σδν τού "άνωμαλου", τού "έπικ/νδυνου", τού "τρελού" καί μέ την εύλογία της ίατρικής έπιστημης τού "παρδορονα", τού "ψυχοπαθή", τού "σχιζοφρενή" κά.

"Η έιαδικασία του άποκλεισμού ένισχύεται άπο την άγνοια για το "τέ είναι ψυχικό πρόβλημα" καί διαιωνίζεται άπο την έπιμονη τοποθέη ηση στο χώρο της παραδοσιακής ίατρικής.

'Ακόμη ή συμπεριφορά του άμεσου κοινωνικού περίγυρου ένσωματώνει, διχτυώνει καί προβάλλει τη βία, ίδεολογική, οίκογενειακή καί κοινωνική πάνω στον "άσθενή". "Επει αύτος, κοινωνικά στιγματισμένος, σπρώχνεται σταθερά στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής χωρίς καμμιδ δυνατότητα καί κανένα δικαιώμα κοινωνικής ύπαρξης.

'Ο "ψυχασθενής" καταλήγει νά είναι άποδιοπομπαῖος άκομα καί της ίδιας του οίκογένειας. Η οίκογένεια, κυρίαρχος κοινωνικός θεσμός, χαρακτηρίζεται άπο την ίδια δοιτη ίεραρχίας, την δσκηση βίας, ποοβολή άξιων, προτύπων καί μοντέλων ζωής που άναπαράγουν το έκαστοτε κυρίαρχο κοινωνικό σύστημα.

'Η οίκογένεια άποτελώντας το διάμεσο στήν κοινωνική πραγματικότητα καί στά μέλη της θδ μεταδώσει την κοινωνική άλλοτρούσωση σδν άποξένωση στις ένδοοικογενειακές σχέσεις. Στήν προσπάθειά της νά έξασφαλίσει τη συνοχή καί την έπιβεβαίωση τού τρόπου ζωής της δημιουργεῖ το έξιλαστήριο θύμα της, "διαλέγοντας" το πισ εύαίσθητο άπο·τά μέλη της νά παίζει αύτο ίσ ρόλο. Η μετάθεση τῶν προβλημάτων τῶν άλλων μελῶν καί ή διατήρηση της "ψυχικής τους ύγειας" είναι γεγονός. Η οίκογένεια παίζει άδισταχτα τδν πισ έπίμαχο ρόλο στήν τραγωδία.

'Η κοινωνία συμπαραστέκεται δλψυχα στο έργο της οίκογένειας, τοποθετεῖ στήν ύπηρεσία της τήν ψυχιατρική έπιστημη, σχηματίζοντας μιδ έπισημη άντιληψη για' αύτη τήν "άρρωστεια" καί έπινοώντας τη "θεραπεία" της. Καί ή ψυχιατρική σε συνεργασία μέ τήν οίκογένεια νομιμοποιεῖ σδν συμπτώματα της άρρωστειας κάθε δεῖγμα άνεξδρτητης συμπεριφορᾶς καί άποφασίζει μέ τη συμπαράσταση τῶν κοινωνικῶν παραγόντων το άκείσιμο τού "άσθενούς" στο ψυχιατρεῖο.

'Η 'Ελλάδα είναι ή τελευταία χώρα της Εύρωπης μέ τδσο άναχρονιστικό μεσαίωνικό καινεσπάως γύρω άπ' τήν άντιμετώπιση της ψυχικής ύγειας, μέ μιδ άπαρχαιωμένη νομοθεσία, καί μέ κύριο τρόπο λειτουργίας τῶν ψυχιατρικῶν έδρυμάτων το άσυλιακό μοντέλο.

Το καλούπωμα της ψυχικής άσθενειας σ συμπτώματα καί διαγνώσεις ή ψυχιατρική τσ δανείζεται άπό το ίατρικό σύστημα, δημιουργώντας έτσι μιαδ ντεφάντο άντεληψη παθολογικής κατάστασης καί δτι ή θεραπεία της ψυχικής άρρωστειας είναι σδν τη συνηθισμένη ίατρική θεραπεία.

Η μονοπλευρη χρησιμοποίηση φυσικῶν μεθόδων θεραπείας - δέσιμο, ξυλοδαρμός, ήλεκτροσκόπιο, ψυχοφράκτης, ίνσουλινοθεραπεία κ.ά. - πλαισιωμένη άπ' την ψυχολογική βία δλοκληρώνει το φάσμα έξουσίας που άσκεται άπ' το ψυχιατρικό κατεστημένο πάνω στον "άσθενή". Είναι άποκλεισμένος άκρητας σ πρόσωπο. Η άποδιοργάνωσή του, που θδ ρθεῖ, θδ 'ναι ριζική.

Ο ψυχίατρος μέ την καταστατική του συμπεριφορά πάνω στον "άρρωστο" άρνεται νδ δεῖ τη δυνατότητα 'επανεξέτασης τῶν σχέσεων μέ την οίκογένεια μέσα καί κατά τη διάρκεια της θεραπείας. Κι αύτο πηγάδει:

- a. 'Απ' το δέν βλέπει δτι το φυχικό πρόβλημα έχει. νδ κάνει μέ προβλήματα προσωπικό, κοινωνικό καί ήθικό της καθημερινής μας ζωής.
- β. 'Απ' την έλλειψη προβλημάτισμού σχετικά μέ το τέ είναι άνθρωπη νη έπικοινωνία καί τέ δχι.
- γ. 'Απ' την ούδετερη στάση του καί το δῆθεν μή πολιτικοποιημένο ρόλο του.

Βλέποντας έτσι τά προβλήματα που έχουμε ζήσει όλοι μας, θμεσα ή ξμμεσα, νοιώθουμε την άναγκη καί τη θέληση νδ παλαιόφουμε ένάντια στη μέχρι τώρα παθητικοποίηση καί ύποταγήμας, γιαδ νδ άπελευθερωθούμε άπό τη συνεχή καί άποκλειστική καθοδήγηση τῶν "είδηκῶν" άναλαμβάνοντας τές τύχες μας στά χέρια μας.

Είναι καιρός πιδ ν' άρχισουμε νδ μιλᾶμε μέ τη δικιδ μας γλώσσα, ν' άρχισουμε νδ ύπαρχουμε σδν αύτόνομες προσωπικότητες, έξω άπό όποιαδήποτε βία καί καταναγκασμό που άσκεται πάνω μας, νδ άρχισουμε νδ ζοῦμε δημοσίεις συνειδητά καί έλευθερα έπιλεγουμε.

Σέ μιδ πρώτη φάση ξεκινάμε μέ:

1. Την ένημέρωση καί πληροφροση της κοινής γνώμης γύρω άπό τη φύση αύτής της "άσθενειας".
2. Την προάσπιση καί καταγγελία κάθε περίπτωση καταπάτησης τῶν άνθρωπινων δικαιωμάτων τῶν "ψυχασθενῶν" που θδ πέσει στην άντεληψή μας.
3. Την προάσπιση καί καταγγελία κάθε περίπτωσης διωγμού άπό το φυχιατρικό κατεστημένο φυχιάτρων, κοινωνικῶν λειτουργῶν, φυχολόγων, νοσηλευτῶν που μέ τον πρόπο τους άμφισβητούν το έπίσημο φυχιατρικό κατεστημένο.
4. Τέλος ένημέρωση της κοινής γνώμης γιαδ το λαθρεμπόριο άρρωστων που γίνεται άπό ώρισμένους φυχίατρους καί ίδιωτικές κλινικές μέ τη γνωστή μέζα τοῦ 30%.

Σδ μέσο γιαδ την πραγματοποίηση τέν παραπάνω σκόπων ή Κένηση θδ έπιδιωξειασή συνεργασία τοῦ ήμερησιου καί περιοδικού τύπου,

- β. την έκδοση ένημερωτικού έντυπου,
- γ. τη συνεργασία μέ προοδευτικό δτομα ή φορετές τῶν φυχιατρικῶν ή παραφυχιατρικῶν είδηκοτήτων,
- δ. τη συνεργασία μέ άνδλογες κινήσεις τοῦ έξωτερικού καί ίδιαίτερα της Εύρωπης.

Κένηση γιαδ το δικαιώματα τῶν "ψυχασθενῶν".

Και ηψυχολογια του ανθρωπου-εμπορευμα στο τελος της εμπορευματοποιημενης ψυχολογιας της κυριαρχησ ιδεολογιας, καθως Ο εργατης και θα πρεπει να νοιωθει ανετα στις συνθηκες εργασιας του να μη γινεται λογος για απω θηση κι εσωτερικευση της και ταπιεσης του.

και να ειναι ικανος να δουλευη συ στηματικα

και να παραγει και να αγοραζει τα ιδιατου ταπροιοντα, χωρις να και ταλαβαινει τη διαφορα.

και να κοιμαται ονοιρευομενος τα μοντελακια της διαφημιστικης υπνοπαιδεγας

και να ειναι ισεθη σε θεση να δημιουργει τις πλασματικες αναγκες

και να υποκυπτει στο πειρασμο να τις ικανοποιησει

και να σπρωχνεται καθημερινα στην αβυσσο της καταναλωτικης αφθονιας δημιουργοντας την αφθονια του καταναλωτισμου για τα αφεντικα του

Μαθαμε, πως απο την εκκλησια μελεταται η απο πομπη του Αγιου Σωστη και η αντικαταστηση του απο τον Αγιο Ψυχιατρο...
Ο....Καρατζαφερης να βαλει το χερι του::

δεκαετια που μας περασε για οσους το ματι τους δεν γεμιζε τη ιτσεπη τους εξασφαλιζου τας μαλιστα και δυνατοτητες αναγνωρισης πανεπιστημια του εξωτερικου. Και δεν ηταν λιγοι αυτοι που περασαν και περνουν αποτις σχολες αυτες, κεντρα ανθρωπιστικων (PSIC) και ...βαλε επιστημων κατα το γοητευτικωτερον. Και δω θα δουμε πως αντιστρεφεται κωμικα η παροιμια (κορακας κορακου ματι βγαζει) οι αποφοιτοι των σχολων αυτων με μετεκπαιδευση στο εξωτερικο, υποβαλλουν αιτηση να γινουν μελη του ΣΕΨ: (συλογος ελληνων ψυχολογων με σπουδες MONO στο εξωτερικο και καθολου ΕΓΧΩΡΙΕΣ). Ο ΣΕΨ αρνηθηκε με το προσχη μα ατι αμφισβητειται η εγκυροτητα (;) του πτυχιου τους. Οποτε οι πρωτοι συνδικαλιζονται (τεως ΣΥΨΕ και νυν ΣΑΨ) για τα "ψυχολογικα δικαιωματα" γιατι λενε πως το μαντρι ειναι μεγαλο και τους χωραει ολους. Ομβριν ΣΕΨ ειναι γνωστος, τοσο σαν "αορατος" οσο και για τη στεγανοποιηση του θαληδειλας που κανουν γυμνισμο;) θρασυδειλοφ καρριεριστες, θρεμματα της αστικης ταξης με προσβασεις στη Κρατικη Ιεραρχια, αμεσα υποτελεις στο φιλικατρικο κατεστημενο (συνεργια στις μιζες του 3 τοις εκατο ήλπι) και με κυριες ενασχολησεις σαν τη περιφημη απονο μη πλακετας στον κ. Δοξιαδη, για τις πολυ φερενς υπηρεσιες του στο χωρο της κοινωνιης υγειας ... (ασε το " ποντικι " να τρωγε ται με το..ΦΑΚΟ θου)

Αλλα οι "προοδευτικου" και οι "δημοκρατες" του ΣΑΨ ομως; Ενω οι σχολες ψυχολογιας αποτελουν υποπροϊοντα της εκπαδευσης, η ιδια η κουλτουρα των σπουδαστων τους (και αποφοιτων ήδους) δεν ειναι τιποτε αλλο απο την Μποκουλτουρα αυτου του προϊοντος που τοσο απλοχερα "προ σφερεται" απο την κατω απο τον μανδυα του επιστημονισμου και της γλυκιας παγιδας της επαγγελματικης αποκαταστασης και καταξιωσης Η εννοια της ψυχολογιας, μυθοποιημενη και παραξηγημενη στα γεωγραφικα μας επιπεδα δεν εχει καμμια σχεση- αραγε διερωτηθηκαν ποτε γιατο; μ' αυτο που ισχυριζεται πως εχει: τη μελετη του ιψυχιακου" προβληματος- τη "θεραπεια" της ψυχικης υγειας- την ερευνα προς την κατευθυνση αυτη.

Η ολη αμφισβητηση πως στο χωροταπης ψυχολογιας ειναι η ελλειψη αμφισβητησης απεναντι στο ίδιο το περιεχομενοτης.

Εκεινο που τους ενδιαφερει ειναι η γεματη τσεπη, το βολεμα, η κοινωνικη καταξιωση ετοι οπως αποδειχνεται απο το περιεχομενο των διεκδηκησεων τους κι απο την αντιθεση τους με τον ΣΕΨ, που φαινεται μονο στα... χαρτια.

Οι ίδιοι αρνουνται να μπουνταρουν τα συνεδριακη ραβα... τις εκδηλωσεις που διοργανουν οι Κρατικοι και παρακρατικοι φορεις κι εφη συχαζουνται στη βιομηχανικη ψυχολογια και η "ψυχολογια πας συμπεριφορας" γιατι αυτα σας μαθαινουν, διδασκεται ακομη και στις σχολες Αστυνομιας πολεωμ, MAT(PSIC) καθως και στις σχολες οικονομιας, στελεχων επεχειρησεων (ημερας και νυκτας) .....

Η εφαρμογη των μετρων που συνισταται για τη μετατροπη μιας αποικιας σε δουλοπαρικοια - συχρονο ονειρο της φωρωκωσταινας - αρχισε. ηδη στη μεση Παιδεια και μεθοδευται συστημα τικα.. προσφετες αποχες των μαθητων θα πεσουν στο κενο. Το αστυνομοκρατικο εργοταξιοιτων πειθαναγκασμενων αντικειμενων θεμελιωθηκε .

πσυχολογία - πσυχολογοί και η αντιστροφή μετρηση στην Ελλάδα

Σε μια χρονική στιγμή -τη σημερινή- που τιθεται πια επιτακτικό το αιτηρα για μια ε πανεξεταση της τρελλας και της ιδιας της φυχιατρικης σαν επιστημης και κοινωνικης χρησιμοτητας σε μια εποχη που "προοπτικη" βλεπει τον εαυτοτης εξω απο τα στεγανα πλαισια του επιστημονισμου και της θεραπευτικης εξοντωσης.

Σε μια εποχη που η κοινωνικη υποκρισια κυρι αρχει και η συνειδησιακη φυματιωση καρατομει και θε εννοια θηικης και ανθρωπισμου σε μια εποχη που "νοιωθουμε εντονα" την εναγωνια προσπαθεια της Εξουσιας για απολυτη κυριαρχια καταστολη και ελεγχο με "ορθολογισμενο" τροπο πανω στους πολιτες ... το πανεπιστημιο στολιζεται κι ετοιμαζεται να υποδεχεται την αδικημενη και κατατρε γμενη για χρονια κορητη τη πουχολογια .. Οι "ανθρωπιστικες" επιστημες με δοκιμη η δηθετεια στο... Εξωτερικο, ανυπομονουν να κα ταλαβουν μια ξεχωριστη θεση στο νευραλγικο χωρο της Ανωτατης Παιδιας μας.

Η φυχολογια σαν ιδεολογια στην προσπαθεια της, σημερα, να βρει τη κοινωνικητης ταυτο τητα καταντησε φυχολογια της ιδεολογιας της αρχουσας ταξης, οποιαδηποτε κινωνειν ειναι η μορφη κι εκφραση της τελευταιας κι αυτο δεν ειναι καθολου τυχαιο. Περα απο την "αφομοιω τικη δυνατοτητα" που πρεπει ν' αναγνωρισουμε στο ΣΥΣΤΥΜΑ η φυχολογια δεν ειναι ακοιρη ευ θυνων. Η δυναμη της ειναι η "λογικη" - "τα ξινομησης του δυνατητου", ελεγχος στο " υπο συνειδητο", δυνατοτητα επεμβασης στον "ασυνει δητο" δημιουργια οροεξαρτημενης "καθησης" κ. λ. π. κιαυτη ακριβως τη "λογικη καταντησε το πιο αποτελεσματικο οπλο στα χερια της κυρια χης ιδεολογιας: τη προσαρμογη των φυχανεμι σμενων (PSIC) στο δοσμενο αλλοτριωτικο κοι νοπολιτικο συστημα, των ενταξη κι αφομοιωση τους στο φαυλο κυκλο - διαδικασια παραγωγη καταναλωση.

Απο την αλλη η φυχολογια σαν επιστημη, φα χνει εναγωνιαγια την επιστημονικητης ταυτο τητα και την κοινωνικη χρησιμοτητα της, δια βρωμενη απο τις φιλοσοφιες και τις υδεθλο-

γικες διαφορες των σχολων που την απαρτει ζουν " Η σημασιολογικη λειτουργια της " εφ ρημηνειας" φαινεται ξεκαθαρα στο διαχωρισμο της ενοτητας του επιστημονικου μοντελου της φυχολογιας. Μπηχαβιορισμος και φυχανα λυση, γκεσταλτ και φυχοσωματικη ενα περι πλοκο παιχνιδι αναμεσα στους λερανες και τους "πιστους" αναμεσα στη Σκυλα του καρτε σιανου δυισμου και τη Χαρυβδη της νευρολογικης εξαρτησης

Ετσι ηεφαρμοσμενη φυχολογια" παρουσιαζεται ευαλωτη και κατακερματισμενη στο κοινωνικο χωρο . Η ασθενειατης οφειλεται τοσο στις ε σωτερικες αντινομιες της οσο και την αμφισβητηση του ρολου της τοσο "απο τα μεσα" οσο και απο τα "αντικειμενα", που συνειδη τοποιουν το κατασταλτικο της χαρακτηρα· πισω απο το προσωπειο του επιστημονισμου , φαινεται διαχυτη η επεμβαση της Κρατικης Ε πιβολης Η κοινωνικη χρησιμοτητας θα εκ φραστει -και μαλιστα με το πιο δυναμικο τροποστον αλλοτριωμενο χωρο της εμπορευματοποιησης της καθημ ερινης ζωης (εμποριο , διαφημιση, μαρκετιγκ αλλα και Στρατος α στυνομια πληροφορησ ...) Τα αορατα πειραματικα εργαστηρια φυχολογιας των διαφορων πανεπιστημιων και κεντρων ερευνας θα μελετουν νεα μοντελα καθηποταξης και καταδυνα στευσης της ανθρωπινης υπαρξης... εκτελωντας "τρομακτικα" πειραματα πανω σε αναριθμητες ποσοτητες ζωων...

Η θορακικη και πολλα υποσχομενη "νεοκουλ τουρα"μας, στα πλαισια του εκσυγχρονισμου " της ανωτατης παιδειας και με "τρεχουσες" αναγκες για αμεσο και αποτελεσματικο τροπο καταπλεσης, καταστολης και ελεγχου των πολι των, "βλεπει"ηδη στο Ρεθυμνο τη πρωτη πανεπι πιστημιακη σχολη φυχολογιας στην ελλαδα, α πειλωντας με ιλεισιμο ολες τις ιδιωτικες σχολες του ειδους. Οι τελευταιες, ευτελη παροντα του αθλιου εκπαιδευτικου συστηματο παρειχαν τη μοναδικη εναλλαχτικη λυσησην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοι ανταποκριτη μας Δ. ΚΑΙΣΗ). Μέ "διακριτικη" συμμετοχή και συμπαράσταση του ε πισημου ελληνικου κρατους και μέσα σε ατμόσφαιρα α πόλυτης μυστικότητας, προγματοποιηθηκε στη Θεσσαλο νικη το Φυχολογικο Συνέδριο του ΝΑΤΟ, με θέμα «Αλλα γές στη Φυση και στην ποιοτητα της εργασιας που έχε ξεσηκώσει σφοδρότατες αντιδράσεις του Επιστημονικου Διδακτικου Προσωπικου και των φοιτητων του Πανεπι στημου Θεσσαλονικης»

Το Συνέδριο επρόκειτο να γινει στη Φιλοσοφικη Σχολη του Αριστοτελεiou Πανεπιστημου αλλα μετά τις απτρόδασης που εκδόθηκαν, αναγκασθηκε να εμετακομησε στο Περιπτερο 8 της Διεθνους Έκθεσης Θεσσαλονικης, όπου σ ολη τη διάρκεια του, από την περαι ομένη Δευτέρα γινόταν εξουσιοδο κος ελεγχος σε κάθε επαγγελτο ει στρέμενο, προφορως για τον φόδο διαρροής των θεμάτων.

Τα έξοδα των 100 περίπου ζένων συντρων που πήραν μέρος στις εργασιες του καλύφθηκαν, κατά ένα μέρος, από ειδικο καινούριο την τηματο επιστημονικων υποβάσεων του ΝΑΤΟ, που ήταν και ο οργανι θης του Συνέδριου, με τοπικο υπεύθυνο τον καθηγητη της Φυχολογιας στο Πανεπιστημio Λ. Χουσιάδη, γιανων και από ανάλογα συνέδρια των καιρό της δικτατοριας.

Οι περισσότεροι συνέδροι φιλοξε νθηκαν στην Φοιτητικη Λέσχη του Πανεπιστημου, καταβελοντας ένα μικρο ποσο, (Ο κ. Χουσιάδης είναι μέλος του Δ.Σ. της Λέσχης), ενώ το βράδυ της εναρκτηριας συνεδρι ασης τους περατωνες δεξιωση επι φροντιδι των πουτρυγού πολιτισμου και Επιστημων και του Πανεπιστημου Θεσσαλονικης.

Αντιθετα μ' ό,τι συμβανει σ απε τις τις περιπτωσεις, το νεοτοικο